

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisni se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I. 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 283.

V Ljubljani, v ponedeljek 11. decembra 1893.

Letnik XXI.

Iz državnega zbora.

Dunaj, 9. decembra.

Valsuganska železnica.

Prva točka današnjega dnevnega reda bila je valsuganska železnica v južnih Tirolih. Dalmatinski poslanec Biankini porabil je to priliko, da se je pritoževal o zanemarjanju Dalmacije, ki nima skoraj nobenih železničnih zvez. Priporočal je torej resolucijo, ki zahteva od vlade gradnje železnice Zader-Knin-Novi-Osijek. V drugi resoluciji zahteva državne podpore za železnico, ki naj bi šla iz Trsta v Poreč ter napravila primernejšo zvezo preko Istre med Trstom, oziroma Puljem in Reko.

Drugi govornik je bil tržaški posl. Stalitz, ki je povdarjal, da bode valsuganska železnica na veliko korist Benetkam, kjer se bode po njej stekal svetovni promet. Treba je torej premisliti, ali je v političnem in gospodarskem oziru prav, pospeševati razvoj tujega pomorskega mesta. Dalje je opisoval važnost tržaškega mesta, ki je postalo po suseškem prerovu najnaravnejši središče svetovnega prometa med Evropo in Azijo, ki je pa zgubilo skoraj ves pomen, odkar se avstrijska industrija obrača na nemške obale. Najpotrebnejša reč za Trst je kolikor mogoče kratka zveza z notranjimi deželami, ki bode ves promet spravljala v Trst, kateri se je bil z lastno močjo povzdignil na peto mesto med pomorskimi trgovinskimi kraji, pa je zdaj vsled slabih železničnih zvez potisnjen na petindvajseto mesto. Naj pri tej priliki omenjamo, da je poslanec Klun že v letošnjem pomladanskem zasedanju opozarjal na slabe posledice, ki jih bode imela valsuganska železnica za Trst, ter prav zaradi tega priporočal železnico čez Karavanke iz Celovca v Kranj, oziroma Loko-Divačo, ki bi promet iz notranjih dežel proti Trstu silno olajšala in pocenila. Vladni zastopnik, sekcijski načelnik Wittek, je sicer danes ugovarjal, da bi bila valsuganska železnica škodljiva za Trst, ali drugega razloga za to svojo tolažbo ni imel, kakor da ima vlada zmirom pred očmi želez-

nično zvezo s Trstom in da bode nova železnica v državnih rokah; država bode za njo odmerjala tarife in skrbela, da se promet ne bode obračal proti Benetkam. Tudi Dalmatince je tolažil, da vlada vso pozornost obrača na dalmatinske železnice in na njihovo zvezo z drugim železničnim omrežjem. Te besede so pomenljive tudi za deželo Kranjsko. Znano je namreč, da vse hrepeni po nadaljevanju dolenske železnice iz Novega Mesta preko Metlike do Karloveca; ali ravno tako je znano, da vlada te zveze toliko časa ne mara dovoliti, dokler ne bodo izdelane dalmatinske železnice in v Karlovcu našle zvezo z dolensko železnico, oziroma z avstrijskim železničnim omrežjem, ker se boji, da bi se sicer ves promet z Dolenskega obrnil čez Karlovec v Reko, kar bi bilo na škodo Ljubljani in Trstu. Čim prej se torej Dalmatincem izpolni želja, tem hitreje tudi naša Belokrajina dobi svojo železnico.

Radostno so tirolski poslanci pozdravljali valsugansko železnico, za katero so govorili štirje izmed njih; Bazzanella je tolažil Tržačane, da jih bodo tirolski poslanci zmirom podpirali v prizadevanju za povzdigo Trsta, Ciani si obeta za južno Tirolsko od nove železnice najugodnejše vspehe, Di Pauli pa dokazuje nujno potrebo te nove železnice, ki bode pospeševala promet s tirolskimi pridelki. Pri tej priliki Di Pauli javno priznava, da vinska klavzula v trgovinski pogodbi z Italijo sicer nima nepovoljnih posledic, katerih se je prej bal, ali vsa nevarnost vendar ni odstranjena, zato so deželi nove železnične zveze le na korist. Zlasti pa je koristna valsuganska železnica, ker je Švica pripravljena, nadaljevati jo po svojem svetu. Zato priporoča resolucijo, da naj vlada z železnično progo zveže Meran in Landeck. Poslanec Hellrigl pa je priporočal še drugo železnično zvezo na Tirolskem, namreč vinčgavsko in fersko železnico, katero potrebo je priznaval tudi poročevalec baron Widmann. Dotični predlog je potem obveljal z veliko večino; ravno tako so bile sprejete resolucije, ki sta jih nasvetovala Biankini in Di Pauli.

Razni predlogi.

Na vrsto je prišlo sedaj več točk dnevnega reda, pri katerih ni bilo posebnih razprav. Najprej je bil potrjen zakon, s katerim se podaljšuje oprostitve od kolekov in pristojbin pri združevanju zemljišč; potem je obveljal načrt zakona o pristojbinskih polajšavah pri konvertiranju železničnih prireditnih obligacij. Pri zakonu, s katerim se pooblašča vlada, prodati nekatera posestva, ki so v lasti in porabi vojne uprave, med njimi tudi vojašnico v Novem Mestu, oglasi se poslanec Pfeifer in priporoča vladi, da naj še ne proda tega posestva, ker ga utegne po izdeljavi dolenske železnice zopet rabiti za vojake; ako ga pa proda, naj se blagovoljno ozira na mestno občino, oziroma na deželo, ako bi hotele kupiti to posestvo. (Govor pošljem po stenografičnem zapisniku.) Vladni zastopnik baron Schenk je odgovarjal, da vlada gotovo ne bode prodala posestva, ako bi bilo vsled novega deželnoobrambovskega zakona v Novem Mestu zopet nastaviti vojaško garnizijo. Novomeški zastop bi res rad kupil dotično poslopje, ali ponudba je tako majhna, da se vlada na njo ne more ozirati. Dotični zakon je potem obveljal brez premembe, ravno tako neki predlog gledé nekaterih prememb zakonov o pristojbinskih polajšavah pri konvertovanju denarnih dolgov.

Državna podpora vsled raznih nesreč.

V nekaterih krajih na Češkem in Gorenjem Stajerskem nastala je vsled raznih nesreč velika stiska in beda. V podporo stradalajočih okrajev odločila je vlada 800.000 gld., od katerih je pol milijona odmenjenih za Češko, drugih 300.000 gld. pa za druge dežele. Češki poslanci Dvořak, Lang, Krumbholz in Dyk so ugovarjali, da je podpora za Češko premajhna, ker je čez 70 okrajev prizadetih od pomanjkanja in lakote, pa tudi nemška poslanca Bauer in Böhm in pozneje tudi Svoboda so se potezali za zdatno podporo, vendar poslednji niso zahtevali večjih zneskov, ampak so priporočali brezobrestna posojila za kmečke posestnike. Tudi po-

LISTEK.

Vsakdanje dogodb.

(Napisal Josip Jaklič.)

IV. Iz ptičje perspektive.

Recimo, da človek ne vé ničesar, s čemur bi si pregnal dolgčas. Tedaj mu ne preostaja drugega, kot grizti si nohtove, ali pa stopiti k oknu in gledati tje kaj na dvorišče, kako kure razbrskavajo vlažno, črnkasto prst in kako ob deževnem času curlja rujavo-umazana voda preko posameznih kamenčkov, ter opazovati, kako se vzdiga dim iz začrnelih, razkopanih dimnikov sosednih hiš in bližnjih tovarn.

Vsakdanje, a vendar izredno zanimivo!

Na večer pa, kadar se povračajo delavci in delavke od duhomornega svojega dela iz tovarn, vstopiš se k drugemu okencu ter gledaš doli na cesto. Upala, blede lica, vdrte oči, osinele ustnice vmes pa drugi ljudje, tolstih, točno friziranih lic, v obleki prirojeni po najnovejši modi. Nehoté opaziš le-ta kontrast. — In kdo bi ne bil prijatelj kontrasta?

Tako sem slonel šestokrat na večer ob malem,

razrovanem okencu v svoji sobi, visoko gori pod streho, in zrl na mimošetajoče se ljudi ter na mačke, sprehajajoče se po bližnjih strešnih slemenih. Zamislil sem se vsakokrat v raznovrstna razmotrivanja, najrajši, kakov bi moral biti svet, in kakov, žalibog, dandanes ni. Ali jaz nisem sentimentalni. Moje misli so hladne, trezne, brez iluzij, brez utopij. Čemu bi tudi bil fantast v današnjem praktičnem času?

Pregloboko pa se v svojem razmišljanju nikdar ne potapljam; in mislim, da je prav tako. Zivljenje mi je sicer zagonetka, ali jaz se ne mučim z njo. Trudijo naj se drugi; jaz sem zadovoljen, če samo čitam, kako so jo drugi skušali rešiti, ali morebiti v resnici rešili.

Zdi se mi, da sem nepristranski gledalec, sedeč visoko gori na skrajni galeriji, ter zroč, kako da drugi ljudje — več ali manj spretni glumači — na odru igrajo starodavne, a vendar vedno nove burke in tragedije. Opazujem značaje, gledam, kako šestokrat goli slučaj nanese to ali ono, in neredokdaj si zabeležim kak prizor v svojo beležnico. Ne vzradosté me niti najbolj smešni, ne razžalosté ter ne ganejo niti najbolj tragični momenti. Vedno ostam hladni, mrzli.

Ako bi bil dramatik, ne iskal bi snovi daleč krog sebe, niti bi ne stikal po pozabljenih srednjeveških letopisih. Odprl bi samo svoje zapiske in po vrsti načrtal bi Vam, kar sem videl ali čul. Jaz ne vem, če bi Vam igra ugajala. Morebiti bi Vam, morebiti tudi ne. No, to je naposled vsejedno, vsaj jaz se, kakor rečeno, ne pečam z dramatikom. Dovolj mi je, ako samo zbiram dramatične snovi. Uporabijo naj jih drugi!

Evo Vam tedaj nekaj več ali manj dramatiških prizorov!

Na trgu pred hišo opazim skozi okno desetdo dvanajstletno dekletce. Obleka jej je uborna; v ročici drži nekaj raztrganih knjig. Mrzlo je, in zrak, katerega izdihava, spreminja se v goste pare, ki jej zavijajo obrazek v prosojen zavoj. Pod nogami škriplje jej sneg, ali čreveljčki so raztrgani in ne varujejo je mraza.

Dekletce prihaja iz šole počasnih korakov. Iz dalje opazim, kako drhti mraza. Kako bi tudi ne, saj zebe celó mene v zakurjeni sobi. Izmučeni, turboni obrazek jej je višnjevkast. To je zaradi oistre burje. Ali meni se dekletce ne smili. Kako tudi? — Saj to je le igra, in jaz sem vendar nepristranski opazovalec in hladno zrem raz galerijo doli na oder.

slanec Vošnjak se je bil oglasil ter opozarjal na občino Frankovlje v celjskem okraju, kjer leto za letom bije toča in se trgajo oblaki. Predlagal je torej resolucijo, s katero se vladi naroča, da naj se pri razdelitvi zneska za Štajersko ozira na dotično občino!

Češki poslanci so hudo udirjali po češkem cesarskem namestniku grofu Thunu, ki ni nič storil za polajšanje bēde, ampak tolažil ljudstvo z lepšo jesenjo. Ministra Bacquem in Plener sta posegla v razpravo in zagovarjala češkega namestnika, ob enem pa tudi obetala, da hoče vlada predlagati nove podpore, ako bi se pokazalo, da sedaj v ta namen odločenih 800.000 glđ. ne bi zado-stovalo.

Po rešitvi te zadeve sklenil je predsednik sejo. Prihodnja seja bo v ponedeljek; prične se razprava o izjemnih odredbah na Češkem.

Slovenski državni poslanci.

„Slovenec“ z dne 7. t. m. peča če obširno z nekim člankom „Südsteir. Post“, in pri tej priliki omenja neke izjave, katero so baje storili in podpisali v konservativnem klubu ostali slovenski poslanci. V pojasnilo moram povedati, da dotična izjava, katera je bila objavljena v „Domovini“, ni bila nobena izjava, ker bi jo bili morali sicer objaviti po svojih listih, ampak le predlog, ki sta ga bila v seji dne 23. novembra 1893 stavila poslanca Pfeifer in Šuklje, in za katerega so bili razven njiju še poslanci Klun, Povše, Globočnik, Robič in Vošnjak. V svojem poročilu v tej seji sem omenjal tega predloga in njegovega obsega. V tem predlogu izražena načela so edino vodilo v konservativnem klubu ostalih Slovencev; če bi veljalo kaj družega, bi imeli gotovo toliko poguma, da bi to sporočili tudi svojim listom. Kar piše torej „Südsteir. Post“, je le njeno osebno mnenje, in „Slovenec“ bi imel prav, da bi za tako ceno ne veljalo ostajati v konservativnem klubu.

„Res carinthiacae.“

Iz Celovca, dne 8. dec.

Na mnogovrstne načine nas napadajo naši nasprotniki zlasti po listih svojih, ki kar mrgolē napadov na — „bindišarje“. Prav bele vrane so številke nasprotnih glasil, v katerih se čez nas ne zabavlja in — laže, v kojih se ne sumničijo in natolcujejo naši napor! Pa ne le domači listi izvršujejo ta „lepí“ posel, zvesto jim pomagajo graški in dunajski židovski listi, katerim se zvesto pridružujejo 1 nemško-nacionalni. I tu dajejo nemški zagrizenci svojemu brezinejnemu sovraštvu do Slovencev od-duška!

Nedavno je objavilo glasilo viteza Schönererja „Ostdeutsche Rundschau“ na Dunaju članek: „Die Deutschen im Kampfe mit den Slovenen“. Hlastno so pobrali vsi nemški koroški listi to filipiko zoper nas ter jo na široko prežvekujejo svojim kimovcem, da neprestano neté sovraštvo do nas! In znano „razborito“ nemško čitateljstvo s svetim strahom bere take članke in se kar prekrizava samega strahu pred „hudobnimi“ Slovenci. — V omenjenem članku je izraženo na novo vse staro sovraštvo germansko do

Da, meni se zdi to celó vsakdanje; saj zá me ni to nič novega, ker jo vidim vsak dan. . . . Počasnih korakov gre proti hiši, v kateri stanujem jaz. Že jo zakriva strešni rob mojim očem in ne vidim je več.

To bi bil prvi prizor, ki se vrši na ulici. Za njim sledi drugi.

Stopim od okna, usedem se k skromni železni pečici, ogrevam si premrle ude ter se dolgočasim. V sosedni sobici krik; čujem celó nekaj udarcev, kletvine in otročji jok. To je ona deklica, kojo sem prej videl zunaj na trgu. Dekletce je sad prepovedane ljubezni in imenitne rodovine. Da se odstrani madež in zakrije svetu, dali so jo bivši dekli. Plačujejo jej za to mesečno; no, za otroka se ne zmeni že zdavnej nikdo več.

Znano mi je, da ravna rednica surovo ž njo, da jo muči, da jej ne daje niti potrebne obleke, niti zadosti hrane, da jo pretepa brez povoda. — In zopet čujem udarec in zatem kletvino in jok. Ali dekletce se mi ne smili, saj to je le tragedija na odru, in jaz, jaz sem hladen, brezčuten gledališki kritik.

To bi bil drugi prizor, vršeč se za kulisami.

(Konec sledi.)

slovenstva, zato se ž njim pečamo nekoliko obširnejše.

Mnogo se peča člankar, ki se podpisuje „Eiche“, s slovenskimi razmerami na Kranjskem in Štajerskem, posebno pa se ozira na Koroško. Vjeda se, da se „Wühlarbeit“ Slovencev kaže tudi že v tej deželi, katero nemški šovinisti smatrajo od nekdaj za trdno postojanko svojega laži-liberalizma, za pravi pravcati „noli me tangere“ na Prusko škilečega nemčurstva! Radi verjamemo, da je združeni nemški kliki dokaj nepovoljno naše gibanje, da na noben način nočejo pojmiti, da na Koroškem vkljub vsemu pisarenju nasprotnih zagrizencev, vkljub vsemu ropotanju nemških velikašev, še vedno prebiva stari slovenski rod, ki čim bolj stopa na dan, čim bolj in odločneje zahteva po božji in cesarski postavi mu zajamčenih pravic! Ta nasprotnikom lahko bridka resnica jim ne dá mirovati!

„Deutsche Gutmüthigkeit“ je vsemu temu vzrok, tako pravi „Eiche“. Poznamo to nemško „Gutmüthigkeit“, skušali smo je že neštevilno-krat!! Ni prvokrat in izvestno ne zadnjokrat, da se tako piše po nemških listih! A čudna — „zmeš-njava pojmov“ je to. Se li more res imenovati „Gutmüthigkeit“, če se ob koncu slavljenega liberalnega devetnajstega stoletja javno in očitno napové boj do noža narodu, čigar jedina pregreha je ta, da hoče ostati narod, kakor se to redno godi na raznih „tagih“ naših nasprotnikov, naj jih priredi „schulverein“ ali „bauerbund“!? Je li to „Gutmüthigkeit“, če nemški učitelj v imenu cele nemško-liberalne stranke žuga Slovincem: „Vernichtung muss ihm werden — dem Drachenwurm, der wieder wachsen will! — Zermalmen muss der Kärntner ihn . . .“ In koliko sličnih dokazov slovite nemške „Gutmüthigkeit“ bi še mogli navesti!!

Dalje jadicuje člankar, da sta „nemški“ Celovec in Beljak že izpostavljena nevarnosti, ker se jima že približuje slovenstvo in je „der windische Bauer“ prodril že v nekdanje čisto nemške kraje: Železna Kaplja, Velikovec, Pliberk itd. Trn v peti je neznanemu dopisunu zlasti slovensko duhovenstvo teh „reindeutsch“ (kdo se ne smeje!!) krajev, slovenske propovedi ga hudo bodejo v oči. Čudno, kako se ravno ljudje, ki se cerkva boje, kakor sv. križa, potegujejo za nemške pridige, katerih pa sami prav nikoli ne poslušajo! „Der Fanatismus dieser geistlichen Herren geht oft in's Ungeheuerliche“, zdihuje „Eiche“ in v dokaz tega navaja sledeči slučaj: Na Beli blizu Železne Kaplje bral je g. župnik (za čisto slovenske farane!) evangelij le slovenski ne oziraje se na par slučajno navzočih Nemcev. In zbog tega „groznega“ dejstva, da se je Slovincem božja beseda oznanjevala po slovensko, se sedaj bije ob plat zvoná po vsej Nemčiji! Ni li to skrajno — smešno?!

Kar ne more videti nemški „Eiche“ slovenskih knjig, ki se — čujte in strmite! — „mit national-verhetzender Tendenz“ celo razširjajo že po naših — goráh! To je pač, da bi mogočna Germanija — iz kože skočila, ali kaj?! In da nemške junake še bolj spreletava mrzlica, pogreva se stari „schlager“ o jugoslovanski državi, kar je znano strašilo za vse nemške politične poredneže, ki nočejo plesati, kakor jim žvišgajo oblastni kolovodje.

Strašnim bojnim klicem: „Also deutscher Michel, rühre Dich!“ končuje člankar in kliče svoje pristaše znova na „nemško delo“ zoper — „bindišarje“*). Ubogi Mihelj! Prav ne dajo mu miru, vedno ga dregajo nemški časnikarski lopini, da bi ga vendar enkrat prebudili! A zastonj je njih trud. Noče vstati, noče se ganiti, niti ljubeznjivo nagajanje, niti žugajoče pretenje, ga ne zbudi, on spi! Lahko mu spanje!

Vnovič se nam torej napoveduje boj. Sprejmemo ga mirno vestjó! Pri nasprotnikih je moč, pri nas edino dobra volja, srčnost in pravica! Naj nam kopljejo grob, naj si najmejo še novih kopačev, — porazili nas ne bodo! To je trdna naša nada, — ker pravična stvar miniti ne more!

*) „Deutsche allg. Ztg.“ dodaja: „Heute lassen sich die Grashalme, so üppig sie auch auf gemischtsprachigen Boden aus der Erde schiessen, noch ausjäten wie Unkraut; nur Mühe und opferwilliger Hingebung bedarf es, — aber wehe uns! wenn diese Gräser einmal zu mächtigen Stämmen heranwachsen. Dann sind sie nicht mehr völlig auszuwurzeln, denn der Same sorgt überall für neuen Unkraut-Nachwuchs und auf alle Fälle müsste man dann dem väterlichen deutschen (!) Boden erschütternde Wunden schlagen, um die kräftig gewordenen Stämme sammt den Wurzeln auszureissen“. Kolika domišljavost nemških kričav — hrr!

Nikjer ni zapisano, da bi morala biti nemško-liberalna glorijska Koroška vedna, da bi Koroška imela biti na veke „Hochburg“ židovskega laži-liberalizma! Znamenja namreč kažejo, da hoče — v najstari uri! — tudi nemško-konservativna stranka zopet stopiti na plan! Pač dolgo so spali, neomejeno so gospodarili zlasti v nemških krajih liberalci! O katoliški stranki med našimi Nemci dolga leta ni bilo glasú! Velikemu navalu liberalizma branili so se na Koroškem dolga leta samo le Slovenci! Slovenski rodoljubi so z mnogim trdom in ogromnimi žrtvami budili ljud, ga ne-umorno podučevali v verskih in narodnih vprašanjih. Na Nemškem se ni zganil nihče, celo takozvani nemško-konservativni listi sumničili so nas, z zavistjo opazovali naš napredek!

Sedaj bo menda boljše! Ustanovilo se je v Celovecu „Društvo sv. Jožefa“, in to društvo, oziroma mil. g. knezoškof, je zidalo v Celovecu lastno tiskarno, ki prične z novim letom delovati. Oživiti in urediti hočejo tudi katoliški tisek za kor. Nemce in tudi na tem polju začeti krepko in odločno delo!

Nemci imajo politično društvo „Katholisch-constitutioneller Volksverein“, ki je pa zadnja leta — sladko spavalo! Tudi to društvo se ima zopet poživiti, kar se je pokazalo že s shodom dne 29. okt. t. l. in se ima zopet pokazati z izvanrednim obnim zborom dne 17. dec. t. l. Na tem zboru se bodo prenašala nekoliko društvena pravila in govorilo o pol. položaju in raznih, zlasti obrtnih vprašanjih.

Kolika mlačnost vlada med našimi Nemci, v dokaz temu je to, da je celovski mestni zbor sklenil kratkomalo stara spomenika na „Heuplatz“-u in trgu sv. Duha, ki sta še lepa spomina vere pradedov, odstraniti in jih nadomestiti z novimi, modernimi. Podobe svetnikov po mnenju na našem rotovžu odločujočih gospodov gredó med — staro šaro! In zoper ta sklep se ni oglasil nihče. Mi bi se pa prav nič ne čudili, če se na mesto onih svetih spomenikov postavijo sohe najglasnejših naših „slovenozderov“.

— p.

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. decembra.

Državni zbor. Ta teden bo deta v državnem zboru dve politični debati. Danes se začne razprava o izjemnem stanju na Češkem. Opozicija bode za to debato odbralo gotovo svoje najboljše govornike. Izjemno stanje bode pa gotovo potrjeno, kakor se je odobrila že v odseku. Trije veliki klubi so po večjem za odobrenje. Nekateri poslanci teh klubov se bodo pač vzdržali glasovanja, ali vendar je vladi velika večina zagotovljena. Sicer so se pa v Pragi tudi dogajale stvari, katerih ni moč zagovarjati, kolikor je že razvidno iz vladnih pojasnil v javnih odsekovih sejah. — Začasni budget se bode pa vladi seveda tudi dovolil. Pri debati bodo pa imeli razni poslanci priliko pojasniti svoje stališče. Nadejamo se, da se oglasi tudi kak slovenski poslanec, da pove, kaj Slovenci zahtevamo od nove vlade. Glasovanje o začasnem budgetu bode zaradi tega pomenljivo, ker bode pokazalo, kako močna je skupna opozicija proti vladi in se bode torej videlo, če ima vlada potrebno večino tudi za te slučaje, kjer je potrebno dveh tretjin glasov. Vlada bode pač tudi dala kaka pojasnila.

Peticija srednješolskih profesorjev za zboljšanje njih materialnega stanja s 3040 podpisi poslala se je te dni zbornici poslancev. Posebna deputacija je pa bila pri učnem ministru vitezu Madejskem in finančnem ministru Plenerju. Minister Madejski je priznaval, da so srednješolski profesorji na najslabšem izmed vseh državnih uradnikov. Srednješolski profesor se mora vedno sam še dalje izobraževati in mladino odgajati ne pa samo učiti. Njih naloga je težavna in jo morejo z vspehom vršiti samo, če so prosti gmotnih skrbij, kar pa sedaj še niso. — Tudi finančni minister je gospodom dajal upanja. Zbornica poslancev je jim simpatična in tudi državne finance so tako ugodne, da se bode moglo zanje kaj storiti. — Profesorji se že dolgo let pritožujejo zaradi neugodnih gmotnih razmer, ali do sedaj so vse njih pritožbe bile zastonj. Vlada se je vedno izgovarjalo na neugodno finančno državno stanje. Veseli nas, da se je finančno stanje tako zboljšalo, da se more tudi v tem oziru kaj storiti, ker se tudi nadejamo, da pri ugodnem finančnem stanju se bode vlada lažje ozirala na interese drugih stanov, zlasti tudi na interese kmet-skega stanu.

Alzacija in Lotaringija. Alzaški poslanci so v državnem zboru stavili predlog, da se odpravi v Alzaciji in Lotaringiji nekako izjemno stanje, ki je še sedaj v teh dveh deželah. Mnogo upanja je bajše, da državni zbor pritrdi temu predlogu. Posebno ima pa dosedaj preveliko oblast namestnik. Njegova oblast je taka, kakor oblast kakega poveljujočega generala v deželi, v kateri je proglašeno obsedno stanje. Poslednja leta se ta izredna oblast ni dosti upotrebljevala, ker za to ni bilo povodov, kar pač dokazuje, da je ta oblast nepotrebna. V Alzaciji in Lotaringiji se bode bajše vpeljal nemški tiskovni zakon. Dosedaj je veljal francoski izza časa Napoleona, ki ima jako veliko strogih določeb in je jako oviral razvoj časopisja. Nemška vlada bode v Alzaciji in Lotaringiji pač le zaupanje pridobila, če začne milejše postopanje. Razmere v Alzaciji in Lotaringiji so se pa poslednji čas precčj premenile. Prebivalstvo zgublja zaupanje v Francijo, katera sedaj povsod tako naglašja svoje miroljubje in se vedno manj zanima za Alzacijo in Lotaringijo. Stari ljudje v Alzaciji in Lotaringiji mrjō, mlajši zarod je pa že na pol odgojen v nemškem duhu.

Anarhistični napad v francoski zbornici. V soboto zvečer je nekdo vrgel z galerije bombo v francosko zbornico. Bomba se je razletela v zraku, zato ni v zbornici toliko poslancev poškodovala, kakor je napadovalec pričakoval, temveč je bolj poškodovano občinstvo na galeriji. Jeden poslanec in jeden vratar sta smrtno, kakih dvajset poslancev je pa bolj ali pa manj poškodovanih. Vseh poškodovanih ljudi je blizu sto. Predsednik je ostal na svojem sedežu in opominjal poslance, da ohranijo mirno kri. Seja se je celō nadaljevala, ko so odnašali ranjence v posebne prostore in je policija zaslišavala občinstvo, ki je mej napadom bilo na galeriji. Policisti so bili takoj zaprli vse izhode, da nikdo ni mogel ubežati, da bi ga ne zaslišali. Kakih 60 oseb so zaprli, ker so jako sumljive; policija upa, da izvrē pravega hudodelca.

Crispi bode torej ministerski predsednik v Italiji, ako se ne pokažejo kake ovire. Za Italijo to pač dobrega ne pomenja. Crispi pripada največjim nasprotnikom katoliške cerkve in tudi njegova preteklost ima še več družih madežev. Tudi v bančno afero je on močno zapleten. Tako se je ime njegovo imenovalo v poročilu preiskovalnega odseka mej tistimi poslanci, ki so od banke dobili neprimerno visoke zneske na posodo pod izredno ugodnimi pogoji. Banka mu gotovo ni posodila velicega zneska, da ni pričakovala ali pa dobila kacih posebnih uslug. Večina italijanskih liberalnih listov z veseljem pozdravlja prihod Crispijev, samo radikalni ga posebno hudo napadajo, ker se ga menda bojē. Kapitalistični krogi bi pa menda bili s Crispijem precčj zadovoljni. Na raznih evropskih borzah, mej drugimi tudi na pariški je cena italijanskim vrednostnim papirjem malo poskočila, ko se je izvedelo, da najbrž Crispi pride zopet na krmilo. Francozom Crispi ni posebno naklonjen, ali na borzi v Parizu ne odločuje francosko domoljubje, ampak židovske koristi.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. decembra.

(Prihod usmiljenih bratov.) Iz Novega Mesta, 9. decembra. Včerašnji dan je bil res dan, kakoršnih Novo Mesto ni še videlo. Dolgo so Novomeščani prosili in prosili; dolgo so skušali sami. Ali pri njihovih slabih močeh je bilo nemogoče; usmiljeni bratje iz Gradca so jim prišli v pomoč. Res, bratje usmiljeni! Včera se je blagoslovila nova bolnišnica teh bratov v Kandiji. Veselje nepopisno! Pa tudi ni zastoj. Vsaj pa je Dolenjem bolnišnica potrebna, kakor ribi voda. Zadnji čas je nekaj ljudi umrlo v mladih letih, ker smo jih morali poslati v Ljubljano; pot jim je bila predolga. Pa kaj govorim o tem? Reč je končana. Naši usmiljeni bratje so z veliko troški vredili Volmanov grad v Kandiji za bolnišnico. Včera smo jo blagoslovili. Ob pol deseti uri je imel gospod vikar Benkovič istinito izvrstni govor, v katerem je zgodovinsko načrtal pomen nove bolnišnice, kazaje, kaj so bili in kaj so usmiljeni bratje. Govoril je, da isti res izvršujejo krščansko ljubezen, ne pa one novodobne ljubezni, ki iz same ljubeznjivosti bližnjega davi. Prav hvaležni smo mu za ta govor, kajti obilo zbrano ljudstvo je zvedelo, da prihajajo k nam usmiljeni bratje res kot samaritani, ne pa kot dobičkaželjni židovi. Po pridigi je bila velika maša,

pri kateri so bili zastopniki uradov in duhovstva. Po maši pa smo se napotili iz kapiteljna v Kandijo, kjer je mil. gospod prošt blagoslovil novo bivališče usmiljenih bratov. Obilo zbrano ljudstvo je veselja žarelo, kakor tudi pričujoči gospodje, vedē, da se tu godi reč, ki bode imela pomen za leta in leta. Pričujoči so bili med drugimi gg. okrožne sodnije predsednik, okrajni glavar Vesteneck, državni pravdnik Schwinger, župana iz Novega Mesta in Kandije, zastopniki PP. frančiškanov, PP. provincijal in prior iz Gradca i. dr. Po dovršenem blagoslovu smo se podali v kapitelj, kjer je gospod prošt P. Urh pogostil lepo število povabljenih gostov po znani svoji gostoljubnosti res velikodušno. Napitnica se je vrstila napitnici, a vse so vršile v tem, da naj ljubeznjivi Bog poplača kongregacijo usmiljenih bratov za njihovo veliko dobroto ter blagoslovi nje plemenito delo! Bog nas usliši! Večinoma je v bolnišnici vse prirejeno, vendar podrobnosti potrebujejo še časa. Radi tega bodo jeli sprejemati bolnike še le novega leta dan. Zal, da jih bode mogoče doslej sprejeti le kacih 30, ker je prostor premajhen, dokler se leta 1895 ne prizida še novo pohoštvo. Uslišani smo. Začetek je tu. Bog daj le še svoj blagoslov, usmiljenim bratom pa vseh usmiljenih sre!

(Nova podružnica c. kr. kmetijske družbe) se je ustanovila v St. Juriju poleg Kranja za vso župnijo. V odbor so izvoljeni naslednji gg.: Župnik Ant. Kukelj, predsednik, Barle Mat., Burger Jan., Gašperlin Iv., Grajzar Iv., Jelenec L. in Molj Jan. Bog blagoslovi odborovo delovanje.

(Dnevni red) seji občinskega sveta ljubljanskega v torek, dnē 12. decembra t. l., ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. — 1. Oznanilo predsedstva. 2. Stavbinskega odseka poročilo a) gledē stavišča za novo gimnazijsko poslopje; b) gledē prodaje zemljišča krajski stavbinski družbi za zgradbo nove hiše ob cesti na Rožnik. 3. Policijskega odseka poročilo o določitvi imen novim cestam okoli deželne muzeja. 4. Vodovodnega ravnateljstva poročilo o drsalskega društva prošnji za podaljšanje vodovodnih cevij do drsališča. 5. Poročilo ravnateljstva užitninskega zakupa o načrtu naredbe gledē postopanja o povračilu pristojbine pri izvažanju piva iz Ljubljane. 6. Finančnega odseka poročilo a) o prodaji stavišča poleg Lattermannovega drevoreda; b) o subvenciji časniku „Fremden-Zeitung“; c) o mestne občine proračunu za 1894. leto. — Tajna seja.

(Kanonično umeščen) je bil danes čast. gosp. Janez Kačar na župnijo Bohinjsko Belo.

(Umrla je) dnē 9. t. m. v škofjeloškem uršulinskem samostanu častita sestra Serafika Pokorn. Rajna bila je sestra prečast. loškega kapucinskega vikarja o. Ireneja Pokorna. Slovela je kot izvrstna učiteljica. Naj v miru počiva!

(Iz seje c. kr. deželne šolskega sveta) dnē 30. novembra 1893. V stalni pokoj je stopil Luka Knific, nadučitelj na Trati. — Začasno je vpokojen Fran Pavlin, učitelj II. mestne ljudske šole v Ljubljani. — Nadučiteljem dvorazredne ljudske šole v Starem Trgu v črnomaljskem okraju je imenovan Ivan Zupanec, učitelj v Gribljah.

(Iz celovške okolice) se nam piše: Vaš nedeljski podlistkar je pred nekolikimi tedni opisal na kratko, a jedrnato komedijo, da se je našemu g. dež. predsedniku postavil ob novem delu državne ceste pri Humburgu spomenik, češ, da si je omenjeni „junak des umgelegten Strassenstückes“ za preložitve te ceste pridobil neminljivih zaslug. Faktum je, da se mu je postavil spomenik, ko so se dela pri cesti stoprav pričela, in da preložitve ni vredna velikih stroškov. Že sedaj se nova cesta že udara, in da je to, kar se evfemistično imenuje — cesto, v istini brezno blata! Tableau! — Se-li vdira tudi že spomenik, o tem nam žal primanjkuje natančnejših poročil!

(Kmetijska podružnica.) Iz Sodražice: Časopisje je že nekaj tednov preje oznanilo, da nameravajo tamošnji rodoljubi ustanoviti kmetijsko podružnico. V nedeljo jutro oznani tudi č. gospod župnik, da bo popoldne v šolskih prostorih predavanje o kmetijstvu. Mnogo se jih je odzvalo. Vsakdo je šel zadovoljen domu, vesel, da se še kdo briga za kmeta in njega težave in da je še mogoče rešiti se pogube in popolnega pogina. Šolski prostori imeli so ta dan kaj odlične poslušalce. Duhovnik, sodnik, notar, učitelj, župan, poslanec, veletržec kakor kmet, vsi so hoteli slišati, kako je s kmetijstvom, kje treba zboljšave, kako povzdigniti je do popolnosti. Iz

govora tajnika kmetijske družbe posnamemo to-le Kmet sam naj si pomaga, snuje društva, sestavlja prošnje in kmalu se prepriča, da ne bo njegov glas — glas pojedinca — brez odmeva. S številkami je dokazal, koliko smo napredovali v zadnjem desetletju. Par podružnic je bilo, nekaj sto udov in danes je mogočno društvo broječe preko 3000 udov. Pred leti so kmetovalci zaman trkali na vrata vlade, dandanes jih zdatno podpira: ministerstvo, deželni odbor, hranilnica; — a še vse premalo. Splošno je navajal, kako si moramo pomagati, očitno povedati, kje nas čevelj žuli, opozarjal pa osobito nas Sodražane, kje je treba preobrazbe sedaj, ko je železna cesta zatrla voznike. Kopito se bode moglo umakniti parklju, bič zamenjati z otko; radikalneje obdelovati njive, zboljšati travnike, s pridom se lotiti sadjarstva. Novih udov je takoj nekaj pristopilo, tako, da broji podružnica 36 mož-neomahljiveev. Č. g. župnik Josip Voglar ni hotel predsedništva prevzeti, zato se je volil z vsklikom predsednikom dež. poslanec g. Primož Pakiž, trgovec g. Jakob Lavrenčič tajnikom, poštar Franc Fajdiga blagajnikom. V odbor volijo se: č. g. župnik Iv. Brence za sv. Gregor, g. Matija Čampa, posestnik v Zamosceci, in g. Matija Skulj, posestnik v Zimaricah. Po volitvi se je vršila na pošti tombola s prav primernimi dobitki. Naganjali in ponujali so robo, tako da si je blagajnica hitro pridobila par „ranjškov“. Po tomboli bila je domača, prav prijetna zabava. Domače vbrano petje se je glasilo in mnogo napitnic se je slišalo.

(Slovensko gledališče.) Včerašnja popoludanska uprizoritev prve otroške igre „Snegulčica in škrtac“ v prevodu rajnega Fr. Gestrina privabila je lep broj mladine v gledališče; dokaz, da je bilo primerno i deci napraviti jednokrat malo zabavo. Gospa Boršnikova in gospica Slavčeva rešili sta svojo ulogo prav izvrstno, a tudi drugo osobe, neizvzemši malih škrtacov, ni zaostajalo. — Večerna repriza Mascagnijeve „Cavalleria rusticana“ napolnila je gledališče popolnoma in izpadla v obče kakor poprejšnje uprizoritve iste opere. — V jednotejanski veseloigri „Dve tašči“ omenjati nam je vzlasti pohvalno gospē Boršnik-Zvonarjeve in gospice Nigrinove.

(Porotna obravnava.) Dnē 5. t. m. je bila v Rovinju porotna obravnava proti Karolu Martinolichu, vredniku grdega lahonskega lističa „Il giovane pensiero“. Tožil je čast. g. Nik. Turato, korni vikarj na Krku, zato, ker ga je omenjeni list obrekoval, da si je v pijanosti zlomil roko. Dokazala je obravnava, da niti pičice ni res na vsem obrekljivem spisu. In vendar so porotniki jednoglasno osvobodili — zatoženca. Morda pritožba ničnosti kako popravi laško strast!

(Surovest.) „Slov. Gosp.“ se poroča iz Lenkovec pri Radgoni: Pri nas ima lov v najemu oskrbnik Halbenrainske graščine in ta ima dva lovska paznika. Eden teh je v naši vasi, drugi pa na Slovenski Gorici. Oba pa sta prava liberalca; posebno rada preiskavata ta dva lovska paznika proti noči, če bi kakega lovskega tata dobila. Tako sta čakala pred tednom, v nedeljo zvečer, v Zvenkovskem lesu, ker je tam pešpot z Ogerskega. Zdaj grē iz naše vasi po potu lepo mirno J. Pintarič, želarski fant, kateri je namenjen k svojemu bratu v Poterno. Ko grē skozi les, sliši, da nekaj zašumeče zadej, v tem pa hkrati puška poči, on se prestraši, skoči par stopinj in še poči dvakrat nanj. Siromak, zdaj poln svinca po nogah, si ne more pomagati, ampak obleži. Čez nekaj časa se zavē in še le za nekaj ur se privleče domov. Hitro drugi dan se izvrē, kdo je bil. Ona liberalca domov gredē pohvalita se pri nekem hramu zunaj stoječim, da sta nocoj dobro jednega Ogrina postrašila. Ali to je bilo malo preveč za postrašenje, ker fant bi bil lahko ob svoje življenje prišel, in težko, če bode mogel še kdaj noper srečno po svojih nogah hoditi. Res je žalostno, da dandanes ima zajec več pravice, kakor človek; ako bo to tako nadalje šlo, bodo nas liberalci že s puškami, ne samo z jezikom streljali.

(Nesreča.) Dnē 1. decembra je šlo neko dekle po železnici iz Štor proti Celju. Potoma jo je došel vlak in jo je vrgel v stran, da je omedlela. Prenesi so jo v bolnišnico v Celju, pa se še doslej ni zavedla.

(Wolfvega slovensko-nemškego slovarja) osmi sešitek je izšel ter prinaša na stranéh 561—640 besede „medčelūsten“ do „naj“.

(Okrajni šolski svet na otoku Krku.) Poslovna doba te važne šolske gosposke je ravnokar potekla. Hrvatje, ki so v velikanski večini v okraju, si ne

žele več jednake, kakoršna je bila zadnja. Večina je skrbela samo za to, kako bi povzdignila laški živelj in kako bi pritiskala Hrvate. Pečala se je vsled tega rada s politiko in s političnega stališča je presojala pedagoško delovanje. Odloki, razpisi, odgovori so se pisali vsi v laščini. Laških šol se je mnogo osnovalo ali povečalo; hrvatske občine so pa zastojale moledovale za šolo. Na hrvatskih šolah se je skušal uvesti pouk v laščini, mej tem, ko se nobenemu ni dozdelo, da bi bilo tudi za Lahe pravično in koristno, da se uče hrvaščine. Učiteljski zastopnik v šolskem svetu je bil dozda duhovnik. Jako prekanjeno rogovilijo zato talijanaši, da je sramotno za naš vek, da bi učiteljstvo zastopal — klerikalec. Torej tudi na kršnem Krku poznajo ta strah!

(Zapri so) nekega M., prodajalec sladčic, ker je na sumu, da je bil navzoč pri umoru fjakarja in posestnika Jožefa Juvana, po domače Medičarja s Sv. Petra ceste v Ljubljani, kateri je zginil v ponedeljek, dne 6. novembra zvečer. Ovadila ga je bajé neka ženska, kateri je zaprti M. povedal, da so Medičarja umorili in v zeleni jami za južnim kolodvorom zakopali. Na lice mesta šla, kakor se govori, je danes sodnijska komisija, da se uveri, v koliko je dotična ovadba utemeljena.

(Dvesto Kinezožrtva morskih psov.) Nedavno je nastal na španskem parobrodu „Don Juan“ požar. Na parobrodu je bilo 200 Kinezožrtv in jeden milijon posod petroleja. Parobrod se je kmalu pogreznil. Na tisoče morskih psov je bilo takoj na onem mestu. Najedenkrat so pohrustali vseh 200 Kinezožrtv.

(Skrb za reveže.) Prefekt vermigerodski v Saksoniji hoče zaprečiti prosjaštvo. V to svrhu se poslužuje sledečega sredstva: On kaznuje onega, ki kaj podari, z globo 30 mark. Ako zopet dotični kaj podari, ga kaznuje z zaporom. To je obrnjeno bržkone proti prosjaškim redovom. Ta prefekt hoče na vsak način uničiti dobrodelnost.

Spominjajte se
„katoliškega sklada“
ob raznih prilikah!

Društva.

(Iz zadnje odborove seje „Zaveze gasilnih društev kranjskih“) vrsivši se dne 26. novembra t. l. došlo nam je nastopno poročilo: Seje udeležilo se je 6 odbornikov, namreč: načelnik in poveljnik Fran Doberlet, zavezni blagajnik Albin K. Achtschin, in odborniki: Karol Hinterlechner, Matija Petrič, Mihael Staré ter Fran Trost. Po pozdravu in konstatiranju sklepčnosti otvoril je načelnik sejo. — Gosp. Achtschin poroča za tem o stanju blagajničnem, in se vzame njegovo poročilo odobruje na znanje. Isti poročila nadalje, da sta službeni red in vežbalnik za plezalec (v slovenskem jeziku) že dotiskana, oni za brizgalnično moštvo pa da še ni do cela preveden na slovenski jezik. — Zatem omenja nekaterih gasilnih društev, katera še niso doposlala društvenine z dotičnimi izkazi. — Gledé te točke predlaga g. Petrič (iz Postojine), da naj bi se dotična društva ob novem letu z nova opomnila na doposlanje doneskov, in da se bodo iz „Zaveze“ izključila. G. Staré (iz Kamnika) opazi, da to ni tako lahko, ker

manjka tem društvom mnogokrat potrebnih denarnih sredstev. — G. Doberlet pa meni, da se ti doneski pač lahko redno vplačujejo, ker so itak majhni, v ostalem pa more „Zveza“ le tedaj podpore deliti ponesrečencem, če društva redno vplačujejo; te misli je tudi g. Hinterlechner. Po predlogu g. Doberleta se je sklenilo, vsa ta dolžna društva, sklicevaje se na §§ 6.—8. pravil, še enkrat resno na vplačanje opomniti. — Rešitev došlih vlog se vzame na znanje. — Prečitajo se došle prošnje nekaterih društev za podpore ponesrečencem: Gasilno društvo kamniško prosi podporo za Karola Reša, ki se je poškodoval pri vremenski katastrofi v Kamniku. — Po predlogu g. Staréta podeli se imenovanemu podporo 20 gld.; nadalje se podeli podpore: Josipu Lenardu iz Novega Mesta 15 gld., gasilcu Merharju iz Postojine 12 gld., Cerarju iz Krškega 40 gld. — Prošnja gasilnega društva cerkniškega za podporo iz dež. zavar. zaklada se bode doposlala deželnemu odboru s priporočilom za primerno podporo. — Gasilno društvo postojnsko poroča o zadnjem požaru, kar se vzame na znanje. — Gasilno društvo v Beli Peči poroča o novi izvolitvi načelnika (Lipold) in njega namestnika (Hausenbichler), kar se vzame na znanje. — Poslednjič rešijo se še nekatere manj važne notranje zadeve in k sklepu seje prečita poročilo avstrijskega gasilnega odbora gledé ranjencev in njih prevažanja na železnici, za katere slučaje je treba pri prvi bližnji postaji zahtevati, da ima železnična uprava pripravljen jeden voz. Na povabilo istega odbora k udeležitvi slavnosti gasilnih društev na Dunaju meseca decembra t. l. ustreglo se je s tem, da je odbor sklenil odposlati dva zastopnika iz Kranjske, namreč g. Doberleta in g. Staréta, katera sta se v to izvolila. — S tem je bila seja zaključena.

Telegrami.

Budimpešta, 11. decembra. Poslanci vseh strank izrekli, da obsojajo napad v francoski zbornici in simpatizujejo za francosko zbornico. Naglašali so solidarnost vseh parlamentarnih korporacij, ki se s takimi zločinstvi ne dajo prestrašiti. (Živahno odobravanje.)

Pariz, 10. decembra. Poročilo, da je bil kdo ubit pri atentatu v francoski zbornici, se ne potrjuje. pač sta pa jako nevarno ranjena jeden poslanec in jeden vratar, o katerih se je s prva mislilo, da sta mrtva. Bomba je vržena z druge galerije. Nekateri njeni kosi so prihiteli celó na drugo galerijo. V zbornici našli so več železnih in svinčenih koscev. Ranjena je tudi elegantna dama z Dunaja. General Billot, ki je bil na galeriji, je poškodovan na levi rami. Predsednik zbornici je lahko poškodovan na čelu. Posebno sumna sta neki Lenoir in čevljarški pomočnik Champeaux.

Rim, 9. decembra. S kraljevim dekretom se je Crispiju naročilo, sestaviti novo vlado.

Preinovana **želodžna tinktura** lekarja Piceollja v Ljubljani se ne more primerjati s podobnimi navadno drastično vplivajočimi preparati, kateri so, če tudi sprva kaže, da močno vplivajo, škodljivi prebavljajočim organom. 584 8 10—1

Umrli so:

8. decembra. Franc Valentinčič, posestnikov sin, 9½, leta Reber 9, vnetica možganske mreže.

9. decembra. Karolina Majcen, konduktarjeva hči, 1½, meseca, Studentovske ulice 9, božjast. — Neža Vidmar, delavčeva hči, 16½, leta, Dunajska cesta, delavske hiše II., vsled skrofuloze.

10. decembra. Franc Lukanc, majorjev sin, 11½, meseca, Marije Terezije cesta 10, plućnica.

V bolnišnici:

7. decembra. Martin Verh, gostač, 63 let, vodenica.

Dunajska borza.

Dne 11. decembra.		
Papirna renta 5%, 16% davka	97	60 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97	40
Zlata renta 4%, davka prosta	118	25
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96	80
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1004	—
Kreditne akcije, 160 gld.	345	25
London, 10 funtov strl.	124	60
Napoleonor (20 fr.)	9	92
Cesarski cekini	5	88
Nemških mark 100	61	22½

Dne 9. decembra.		
Ogerska zlata renta 4%	116	10 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94	15
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	145	—
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	161	—
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	194	50
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	40
4% kranjsko deželno posojilo	98	—
Kreditne srečke, 100 gld.	197	25
St. Genois srečke, 40 gld.	69	25

Tuji.
8. decembra.
Pri **Malicu**: Hillebrand, Fürst, Horn, trgovci: Manheimer, Kohn, Stüegner, potovalci, z Dunaja. — Steiner, potovalec, iz Budimpešte. — Franc pl. Garzarolli iz Senožeč. — Ivana Marini iz Škofje Loke.
Pri **Konu**: Wiljem Felix, Lapaine, Goldhammer, trgovci, z Dunaja. — Julij Epstein, trgovec, iz Prage. — Weiss, trgovec, iz Grada. — Windspach, Pollak, potovalca in Aney iz Trsta. — Straus iz Rablja.
Pri **bavarskem dvoru**: Zadnik iz Celja. — Plez, trgovec, iz Romane.
Pri **Južnem kolodvoru**: Novak iz Grada. — Milic iz Spljeta. — Weissseisen iz Železne Kaplje.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.	733.2	—1.0	sl. svzh.	oblačno	6.00
9. u. pop.	730.7	0.8	sl. svzh.	—	—
9. u. zveč.	730.6	—0.2	sl. svzh.	—	—
7. u. jut.	733.3	0.4	sl. zap.	sneg	5.60
9. u. pop.	734.0	3.2	sl. zap.	oblačno	—
9. u. zveč.	734.9	0.8	sl. zap.	—	—
Srednja temperatura obeh dni 1.4° in —2.0°.					

Zahvala.

610 (1)

Podpisana rodovina Gorčeva izreka iskreno zahvalo prečast. farni duhovščini, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri so blagovolili se spominjati v boleznih naše nepozabne matere

Marije Gorec roj. Antončič

ali se udeležili njenega pogreba dne 9. t. m.
Priporočamo blago rajno mater v pobožen spomin.

V Šent-Vidu na Dolenjskem,
dne 9. decembra 1893.

Rodovina Gorčeva.

Véčjo množino
tirolskega in dolenjskega

vin

le pristno blago, — ponuja po primerno nizki ceni v posodah od 50 litrov višej

Jos. Paulin

426 6 v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

Jeruzalemska češnja.

Če se seme te češnje poseje v decembru do marca v cvetlični lonec, izrastejo rastline, ki se v tem letu in sicer v zgodnjem poletju obrodé okusno, dišeče in zlatorumeno sadje, ki ni slabše od drugih češenj. Rastlina je jako rodovitna in je sadje za jed in za ukuhanje okusno. Vsakdo naj poskusi to novo sadje. Seme razpošilja, dokler ga ima kaj, porcijo po 2 marki 597 3—2

Kmetijska semenarna

Adolfa Theiss-a v Darmstadt-u.

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse **zobne operacije in zobna plombovanja**

A. PAICHEL,

(108) 44 **zobozdravnik**

pri Hradeckega mostu I. nadstr.

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.